

I.

*Ha egyszer nyári hajnalon
beszélni kezdenek a fák,
a hárs, a tölgy, a parti fűzfa,
ébredj fel és álmodj tovább,*

*s míg csönget már a nap az égen,
és szél pacskol a víz fölött,
öltözködik a szép szívárvány
a zöld koszorús hegy mögött.*

*A Duna szól egy más folyóról,
s a fáknak fákról zúg szavuk,
kik messzi Boszniában élnek,
kik látták már, akik tanúk,*

*és peng a csengő szél-acél,
suhogva zúg a nyárfa-hárfa,
a víz csobog, csörög, cseveg,
s mint napsugár a víz felett,*

*ezüst mese hullik a fákról:
Sutjeskáról.*

II.

*Hol a regős és hol a lantja,
és hol a guszlás és hol a guszlája,
hogy bűgva pengjen büszke ének
és emlékezés Sutjeskára?*

*Dübörgő tankok seregéről
ki dübörög majd éneket,
s a gyilkos gépek zivajjáról
a megtépázott hegy felett?*

*Ami sötét volt Európában,
ami szennyes, piszkos és véres,
s ami csak tűz volt a világon,
ott gyújtott, izzott, pernyelt, égett.*

*Fenevadak, kövér sakálok,
és barna gögű ördögök,
s a keselyűk, kik fent keringtek
dögéhes, maguk is dögök.*

*Ki regél a nagy halálról?
Sutjeskáról?*

III.

*Sólyommadár a fák fölött.
szépséges báránnyelű,
már fut a kis folyó megint,
s életre kelt az erdő.*

*Zöld erdőben piros virágok,
hull rájuk nyári jó eső,
csupa virág, csupa örökzöld
a sutjeskai temető.*

*Boldog álomban, aki meghalt
aki a harcban révbe tért,
meghalt és győzött mégis, mégis,
a szebbért, jobbért, életért.*

*A víz csobog, csörög, cseveg,
s mint napsugár a víz felett,
suhogva zúg a nyárfa-hárfa
egy büszke, sugaras nevet.*

*Ezüst mese hullik a fákról
a Szabadságról.*